

[Alice Brask]

beskæftigelsesmuligheder, kan blive afgørende for det danske samfund.

Svar (6/1 87):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Som det sikkert er spørgeren bekendt, er det et begrænset antal særfrimærker, der kan udgives om året, og der må nødvendigvis foretages en prioritering blandt de utrolig mange velmotiverede forslag, der foreligger til hvert års frimærkeprogram.

Jeg kan oplyse, at frimærkeprogrammet for 1988 ikke indeholder en frimærkeudgivelse i anledning af 100-året for dansk turisme. Til gengæld bliver der i 1988 sat fokus på andre betydelige begivenheder, såsom stavnsbåndets ophævelse og Chr. IV-året, der må siges at tangere emnet turisme.

I øvrigt finder jeg, at vi i meget høj grad er med til at vise mange forskellige sider af vort land på de danske særfrimærker.

Spm. nr. S 448

Til *miljøministeren* (29/12 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren give en fuldstændig redegørelse for, om skatteminister Isi Foighel har fået en positiv særbehandling i Miljøministeriet, da han i 1980 fik tilladelse til at foretage ændringer under bygningsarbejde på skatteministerens bolig i Nyhavn i København til trods for, at der er tale om et fredet hus, og er der givet tilsvarende tilladelser i andre tilfælde?«

Begrundelse

B.T. har gennem en række artikler kunne fremlægge flere og flere beviser på, at der ikke er handlet normalt i Miljøministeriet vedrørende en byggesag, Isi Foighel ønskede at gennemføre trods afslag fra embedsmænd i Miljøministeriet.

En kontakt til daværende departementschef Holger Lavesen i Miljøministeriet fik tingene til at falde på plads, efter at bl.a. interne papirer var sendt til Isi Foighel til orientering.

En sådan åbenhed er vist sjælden, og da hele sagen efterhånden virker for ejendommeligt, udbedes en tilbundsående undersø-

gelse om forholdene, der førte til, at Isi Foighel alligevel har fået ændringer vedtaget i strid med almindelig praksis.

Svar (7/1 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Planstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Ejendommen omfatter et grundmuret forhus på fem fag opført i fire etager på en høj kælder og en delvis udnyttet tagetage samt et sammenbygget sidehus i bindingsværk på tre fag og i fire etager. Bygningen blev opført omkring 1700 og forhøjet med en etage i 1835.

I april 1945 blev forhuset, efter indstilling fra Det særlige Bygningssyn, fredet i klasse B. I november 1979 blev fredningen udvidet til også at omfatte det sammenbyggede sidehus.

Efter dagældende lov om bygningsfredning fandtes to fredningsklasser, A og B. På A-fredede huse skulle samtlige bygningsarbejder godkendes af Det særlige Bygningssyn. På B-fredede huse skulle alene facadearbejder godkendes af Bygningssynet.

Efter 1. januar 1980 blev godkendelseskompetencen overført til Fredningsstyrelsen i forbindelse med ændringen af bygningsfredningsloven. Samtidig blev sondringen mellem A- og B-fredninger ophævet. Denne ændring medførte, at alle former for bygningsarbejder på såvel tidligere B-fredede huse som A-fredede huse skulle godkendes af Fredningsstyrelsen, nu Planstyrelsen.

I januar 1977 og august 1979 gav Det særlige Bygningssyn tilladelse til en række ombygnings- og istandsættelsesarbejder. Tilladelsen blev givet i overensstemmelse med Bygningssynets almindelige praksis for B-fredede bygninger og for huse med en tilsvarende beliggenhed.

I september 1979 skiftede ejeren arkitekt, og Det særlige Bygningssyn måtte derfor umiddelbart gå ud fra, at det tidligere godkendte projekt ikke ville blive gennemført. Såfremt dette var tilfældet, kunne der være anledning til at revurdere, hvilke ombygninger der kunne ske bl.a. i lyset af den gennemførte udvidelse af fredningen. I løbet af efteråret 1979 og foråret 1980 blev der imidlertid skabt klarhed over, at det, der ønske-